

Chomiąza Szlachecka

[Chomiąza]

Wieś szlachecka, parafia własna. Po 1772 r. w granicach zaboru pruskiego.

Chomiąza w drugiej połowie XIV w. należała do Mikołaja z Wenecji, herbu Nałęcz, zwanego Krwawym Diabłem.

[1577] Pobór od 9 zagrodników [Pawiński, s. 181].

[1578] Pobór od 12 zagrodników [Pawiński, s. 181].

[1618] Podatki płaciło 8 zagrodników po 4 gr – w sumie 1 fl 2 gr [Parczewski, s. 240].

[ok. 1710] Wieś miała 2 dymy [Bibl. Kórnicka PAN, rękopis BK 360, k. 77v].

Chomiąza Szlachecka

Parafia rzymsko-katolicka w dawnej archidiecezji gnieźnieńskiej, archidiakonacie gnieźnieńskim i dekanacie Żnin. Kanonicznie erygowana 24 kwietnia 1357 r. przez arcybiskupa Jarosława ze Skotnik, który zatwierdził fundację dziedzica, Mikołaja z Chomiąży [KDW III, nr 1357]. Do parafii należały: Laski Wielkie i Małe, Mokre, Nowa Wieś, Obodno.

Kościół parafialny p. w. św. NMP oraz Jana Chrzciciela (początek XVI w.); także św. Stanisława (1608, 1632, 1639, 1699). Można przypuszczać, że w XVI w. wzniesiono kolejną świątynię, a przy okazji jej konsekracji zmieniono także patronium.

W końcu XVII oraz na początku XVIII w. świątynia była zrujnowana, a parafią zarządzał pleban z Wenecji. Opisywany wielokrotnie w wizytacjach z lat 1608 – 1775. Akta powizytacyjne są przechowywane w archiwach kościelnych w Gnieźnie oraz Włocławku

[Librowski S., *Repertorium*, passim].

Źródła: LBG I, s. 174-175;

[plebani]

1430 r. – Stanisław, LBG I, s. 174;

1464 r. – Jan, LBG I, s. 175;

około 1511 r. – Wojciech ze Służewa, LBG I, s. 175;